

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
részitélete**

Az ügy száma: Pfv.I.21.566/2017/6. szám

A tanács tagjai: Dr. Orosz Árpád a tanács elnöke
Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes előadó bírő
Dr. Tóth Csaba Levente bírő

A felperesek: I. rendű
II. rendű

A felperesek képviselője: Harsányi Ügyvédi Iroda
I-II. rendű képviselőjében
ügyintéző: Dr. Harsányi Gábor ügyvéd

Az alperes

Az alperes képviselője: SBGK ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Borbély Zita ügyvéd

A per tárgya: Birtokháborítás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: Felperesek

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma: Fővárosi
Törvényszék 73.Pf.630.443/2017/10.

Az elsőfokú bíróság és a határozat száma:
Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 8.P.23.891/2015/39.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 73.Pf.630.443/2017/10. számú jogerős ítéletét az építési, szerelési, bontási és rakodási tevékenységre vonatkozóan hatályában fenntartja, egyebekben a jogerős ítéletet az elsőfokú ítéletre is kiterjedően hatályon kívül helyezi, és ebben a körben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A Kúria a felperesek felülvizsgálati eljárási költségét 90.000 (kilencvenezer) forintban, az alperesét 20.000 (húszezer) forintban állapítja meg.

A részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes több utca által határolt területen szórakoztató és rendezvényközpontot működtet, a park területét bérbeadás útján rendezvények szervezésének biztosítására hasznosítja. A felperesek az alperes által üzemeltetett park közelében laknak. Az I. rendű felperes haszonélvezője a M. tér 10. szám alatti lakásnak, amely a „B. épület”-tel szemben attól 100 méterre van. A II. rendű felperes a B. utca 4. szám alatti ingatlan tulajdonosa, amely ingatlan az épülettel szemben, attól 20 méterre helyezkedik el, az „F” épülete kb. 100 méterre van a lakásától.
- [2] Az alperes területén 2011 júniusa és 2014 szeptembere közötti időszakban megtartott rendezvényeken 44-81 dB működési zajszint, 45-73 dB hangnyomásszint volt mérhető az önkormányzati eljárásokban készített szakvélemények zajszintmérési eredményei szerint. A felpereseket a rendezvények nappali és éjszakai zaja, valamint a rendezvények befejezését követően sokszor éjszaka, hétvégén reggel a színpad lebontásával, szerelésével, rakodással, szemét elhordásával járó zajok is zavarják. Az önkormányzat képviselő testülete 2012. július 16-án rendkívüli közgyűlést, közmeghallgatást tartott, amelyen a felszólalók a zajjal kapcsolatos kifogásaikat adták elő. Aláírták a „Csendet kérünk” petíciót is. Ebben kérték az önkormányzatot, hogy ne engedélyezzen a téren hangosítással járó szabadtéri rendezvényt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A megismételt eljárásban a felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy 2013. szeptember 9-én egy műsor keretében az alperes 69 dB éjszakai hangerővel zavarta őket. Kérte, hogy a bíróság a jövőben tiltsa el az alperest az általa működtetett szórakoztató központban a szabadtéri, a hangszigetelés nélküli épületben hangosítással, a hangszigetelt épületben hangosítással, nyitott nyílászárók mellett bármely rendezvény tartásától, és ilyen rendezvény tartására vonatkozó engedély harmadik személy részére történő adásától, továbbá az este 20 órától reggel 8 óráig tartó időszakban építési, szerelési, bontási és rakodási tevékenységtől, illetve attól, hogy egyéb közreműködői, vele bérleti vagy egyéb jogviszonyban álló személy részére lehetővé tegye e tevékenység végzését.
- [4] Hivatkozásuk szerint az alperes az általa működtetett szórakoztató központból származó zajokkal szükségtelenül zavarja őket, akadályozza az ingatlanuk rendeltetésszerű használatát. Állították, hogy a zaj számos esetben a zajkibocsátási határértéket meghaladja, amely egyébként olyan veszélyes mértékű környezeti zajnak minősül, amelyre határérték megállapítása nem is lehetséges. Keresetük jogalapjaként az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 100.§-ára, a 188.§ (1) bekezdésére, 190.§ (1) bekezdésére, 191.§

(1)-(4) bekezdéseire, 192.§ (1)-(3) bekezdéseire, valamint a 284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet 1-3.§-aira és a 2.§ jb) pontjára hivatkoztak.

- [5] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta, hogy a felpereseket a zaj szükségtelenül zavarja. Álláspontja szerint a kibocsátott zaj a 284/2007. (X. 29.) számú Korm. rendeletben és az önkormányzati képviselő-testület 18/2010. (VIII. 05.) önkormányzati rendeletében előírt határértékeket nem lépi túl.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletével eltiltotta az alperest attól, hogy az általa működtetett szórakoztató központban a szabadtéren vagy hangszigetelés nélküli épületben, így a „F”-ban, az „E”-ben, a „B épület”-ben, vagy nyitott nyílászárók mellett a hangszigetelt épületben, a „T”-ban az este 20 órától reggel 8 óráig tartó időszakban építési, szerelési, bontási és rakodási tevékenységet végezzen vagy e tevékenységek végzését harmadik személyek részére lehetővé tegye. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [7] Indokolása szerint a Ptk. 100.§-ának alkalmazása során a bíróságot nem köti a közigazgatási szabályokban előírt követelményrendszer, a zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló rendeletben meghatározott határértékek megsértése önmagában nem alapozza meg a szomszédjog általános szabályából folyó követelmények megsértését, a birtokvédelmi perben a bíróságnak a felek érdekeit kell összeegyeztetni és összemérnie, figyelemmel a települési környezet jellegére is.
- [8] Az igazságügyi szakértő szakvéleményét aggálytalannak és alaposnak tartotta, azt ítélezése alapjául elfogadta. A szakvélemény alapján megállapította, hogy a rendezvényekhez kapcsolódó járulékos tevékenységek számos esetben reggel 8 óra előtti időpontban is folytak, és az ezzel járó zajok a jellemző környezeti zajt érzékelhetően meghaladó, a pihenést akadályozó, zavaró hatással járnak és akadályozták a felperesek ingatlanainak rendeltetésszerű használatát, amely okozati összefüggésben áll az alperes tevékenységével. További szakértői bizonyítás nélkül is úgy foglalt állást, hogy a rendezvényhez kapcsolódó rakodási, pakolási, szállítási munkákkal járó zajok szükségtelenül zavarják a felpereseket. Az alperes oldalán nem látott megállapíthatónak olyan méltánylást érdemlő okot, amely indokolná e munkálatok este-éjszaka-hajnalban történő elvégzését, ezért ebben a részben a keresetnek helyt adott.
- [9] A felperesek további keresete kapcsán ugyanakkor úgy foglalt állást, hogy az nem tartalmaz határozott kérelmet arra vonatkozóan, hogy milyen magatartás tanúsítását várják el az alperestől, a birtokháborításról szóló felhagyás milyen tevékenységgel valósuljon meg. Kiemelte, hogy a hang- és zajhatás csökkentéséhez szükséges műszaki megoldások feltárásához a felperesek terhére eső szakértői

bizonyítás szükséges, a felperesek azonban a szakértői bizonyítás kiegészítését többszöri bírói felhívás ellenére sem kérték. Rámutatott, hogy a szakértő méréseket a kereseti kérelemmel nem érintett 2014. szeptember 6-7-ei rendezvényen végzett, a kereset-pontosításban kiemelt 2013. szeptember 9-ei rendezvényt csak az önkormányzati zajszintmérések tükrében tudta vizsgálni. Az elsőfokú bíróság arra hivatkozással, hogy további bizonyítási indítvány hiányában sem a szükségtelen zavarás tényét, sem a zavarás megszüntetésének módját nem tartotta megállapíthatónak, a keresetet ebben a részben elutasította.

- [10] A peres felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, az eltiltás időszakát 23 órától reggel 6 óráig határozta meg azzal, hogy az eltiltás azonnali hatállyal áll be. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [11] Elöljáróban rámutatott arra, hogy a jelen ügyre irányadó Ptk. 191.§ (1) bekezdése alapján a sérelmet szenvedő fél marasztalásként az eredeti állapot helyreállítását vagy a zavarás megszüntetését kérheti, külön megállapítási kereset előterjesztésére a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 123.§-ában írt feltételek hiányában nem volt lehetőség.
- [12] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével a kereset elutasítása körében egyetértett: helytállónak tekintette a hangosított rendezvények tartásától való eltiltásra irányuló kereseti kérelmet elutasító rendelkezés indokait is. Egyetértett azzal, hogy ebben a körben a felpereseket terhelte a zavarások megtörténtének és azok szükségtelen voltának bizonyítása. Utalt a 44.Pf.634.005/2015/6. számú hatályon kívül helyező végzésében foglaltakra, amely szerint hiányzott a birtokháborító magatartások konkrét megjelölése. A felpereseknek a megismételt eljárás során tett nyilatkozatai - 3. sorszámú, 6. sorszámú beadványuk - szerint 2011. évtől kezdődően az alperes rendezvényei minden hétvégén indokolatlanul zavarják a környéken lakók nyugalma, illetve - ha nem is teljes körűen - felsorolták a 2013. évi zavaró rendezvényeket. Rámutatott a másodfokú bíróság arra, hogy a birtokháborító magatartásokat kizárólag a felperesek által felsorolt időpontok vonatkozásában lehetett vizsgálni. Álláspontja szerint elsődlegesen azt kellett bizonyítaniuk a felpereseknek, hogy az általuk megjelölt időpontokban az alperes által működtetett szórakoztató központban rendezvény volt. Megállapította, hogy a szakvélemény megállapításai szerint a felperesek listáján 2., 4., 10., 17., 18. pontokban felsorolt rendezvények nem szerepeltek az alperes hivatkozásában. Érvelése szerint nem a határérték túllépésének van jelentősége, mert a határérték alatti zajkibocsátás esetén is megvalósulhat a szükségtelen zavarás, ugyanakkor a felpereseknek azt kellett bizonyítaniuk, hogy az általuk meghatározott időpontokban olyan mértékű zajszennyezés történt az ingatlanaikban, amely a birtoklásukban őket szükségtelenül zavarta. A másodfokú bíróság felhívta a 284/2007.

(X. 29.) Korm. rendelet 2.§ a) és h) pontjában foglaltakat, amelyek szerint szabadidős zajforrásból származó környezeti zaj - tekintve, hogy arra határérték megállapítható - akkor minősül veszélyes mértékű környezeti zajnak, ha az a határértéket meghaladja. A zavaróhatás a másodfokú bíróság álláspontja szerint - a hangosítással megvalósuló zajkibocsátás esetén - szakértői mérésekkel igazolható.

[13] A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt, amikor a felperesek által megnevezett tanúk kihallgatását mellőzte, mert a felperesek nem jelölték meg felhívás ellenére, hogy a tanúk melyik alkalommal kapcsolatban tudnak tényelődást tenni, másrészt csak közvetve tudtak volna nyilatkozni a felpereseknél megvalósult zavarásról. A zavarás megvalósulásának bizonyítására a 2.P.21.975/2013/36. számú szakértői véleményt sem találta alkalmasnak, mert a szakértő nem a felperesek keresetében megjelölt területen megtartott rendezvényt vizsgálta.

[14] Mindezekon túlmenően indokolásában a következőkre hivatkozott: A szakértőnek a 46. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozata szerint az alapzajból 5-6 dB-vel kiugró zaj kelt zavaró hatást, az alaphelyzet ezért vizsgálandó. A szakértő a megismételt eljárás során - 37. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv - is úgy nyilatkozott, hogy az alapzajból kiugró zajt lehet zavarónak megítélni. Az pedig, hogy az alapzajból kiugró zajhatás történt-e a felperesek ingatlanában, a felpereseknek kellett bizonyítani. Erre vonatkozóan a felperesek felhívás, tájékoztatás ellenére sem tettek további szakértői bizonyítási indítványt. Csak az alapzaj szakértői eszközökkel való megállapítását követően adhatott volna választ a szakértő arra: a felperesek ingatlanában történt-e zavarás.

Figyelemmel a rendelkezési álló bizonyítékokra, a másodfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a zavarás tényét a felperesek nem bizonyították. Az pedig, hogy a zavarás nem lépi túl a szükséges mértéket és azt a felperesek túrni tartoznak, az alperesnek kellett volna bizonyítani. Kiemelte, hogy a felperesek azt sem igazolták: a hangosítás megszüntetése, illetve a nyílászárók zárva tartása alkalmas a zavarás megszüntetésére, ez ugyancsak szakértői kérdésnek minősül, a felperesek azonban erre vonatkozóan további szakértői bizonyításra nem tettek indítványt.

[15] Rámutatott, hogy a kereseti kérelem alapjául megjelölt időpontok - 12., 16., 24. - kapcsán az alperes sem vitatta, hogy a felperesek által megjelölt tevékenységeket - épített szerelt, bontott és rakodott - végezte. Ezeknek a járulékos munkáknak a zavaró hatását a tanúvallomások alátámasztották. Idézte a helyi önkormányzat 18/2010. (VIII. 5.) rendeletét, amely meghatározta a szabadtéri rendezvények megtartásának tilalmára megjelölt időszakot, ami 23 órától 6 óráig tart, ezért zajkibocsátás szempontjából ezt tekintette védendő időszaknak. Ebben az időszakban a felperesek nem kötelesek eltérni az egyébként a rendezvények megtartásával szükségképpen együtt járó zajokat, ezért ebben a részben az

eltiltás időszakát a másodfokú bíróság módosította; a teljesítési határidőre vonatkozó rendelkezést pedig pótolta és azt a felperesek kérelme alapján a Pp. 217.§ (4) bekezdése alapján határozta meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] A jogerős ítélet ellen a felperesek éltek felülvizsgálati kérelemmel, amelyben - tartalma szerint - elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak az eljárás lefolytatására utasítását kérték. Kérték továbbá a Fővárosi Törvényszék 44.Pf.634.005/2015/6. számú hatályon kívül helyező végzésének hatályon kívül helyezését és a megelőző eljárásban hozott 2.P.21.975/2013/55. számú elsőfokú ítélet helybenhagyását. Hivatkoztak arra, hogy a hatályon kívül helyező végzés meghozatalában kizárt bíró vett részt.
- [17] Álláspontjuk szerint a jogerős ítélet sérti a Ptk. 100.§-át, a 284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet 2.§ h) pontját, 2.§ jb) pontját és 3.§ (1) bekezdését, valamint a Pp. 164.§ (1) bekezdésében foglaltakat.
- Álláspontjuk szerint az eljárás során bizonyították, hogy az alperes tevékenysége őket szükségtelenül zavarja, szakértői véleménnyel igazolták, hogy az alperes zajszennyezése veszélyes zaj, amely sokszorosán túllépi a környezeti zajra megállapított határértéket. Ez - szerintük - a helyszíni szemlén is nyilvánvalóvá vált. Arra hivatkoztak, hogy az alperes csupán állította, de semmivel nem bizonyította, hogy az általa elkövetett zajszennyezés a zajhatárértéken belül lévő környezeti zajnak minősül. Sérelmezték, hogy a másodfokú bíróság nem tett különbséget a szabadidős és a környezeti zaj között annak ellenére, hogy a jogszabály és a szakértői vélemény is különböztet eszerint.
- [18] A felülvizsgálati kérelemben kifejtettek szerint további kiegészítő szakértői vélemény beszerzésére nem volt szükség, a szükségtelenül zavarás kitétel ugyanis nem szakértői kérdés, hanem a bíróság mérlegelésétől függ. Hivatkoztak arra, hogy az eljárás során az alperes nem volt hajlandó a zaj mérséklésére, illetőleg olyan zajszigetelési megoldások alkalmazására, amellyel a veszélyes zajkibocsátás csökkenthető lenne. A zajszigetelés megterveztetése és ennek módja pedig álláspontjuk szerint nem az ő feladatuk.
- [19] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A felperesek felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint részben alapos.
- [21] A Pp. 270.§ (2) bekezdésének megfelelően a jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálata kérhető jogszabálysértésre hivatkozással a Kúriától. Mivel a per érdemében a bíróság mindig ítélettel határoz, az ügy érdemében hozott jogerős végzés csak nemperes eljárásban hozott végzés lehet. A Pp. 270.§

(3) bekezdésének megfelelően felülvizsgálati kérelemnek van helye a keresetlevelet a 130.§ (1) bekezdés a)-h) pontjai alapján idézés kibocsátása nélkül elutasító és a pert a 157.§ a) pontja és g) pontja szerint megszüntető jogerős végzés ellen. Ebből következően a bíróság hatályon kívül helyező végzése ellen felülvizsgálatnak nincs helye. Így jelen felülvizsgálati eljárásnak az sem lehetett tárgya, hogy a megismételt eljárást megelőzően hozott hatályon kívül helyező végzés meghozatalában kizárt bíró vett-e részt, illetőleg, hogy a megelőző eljárásban, a másodfokú eljárás során kizárt bíró járt-e el.

- [22] Az előzőekhez kapcsolódóan a Kúria utal arra, hogy a felülvizsgálati eljárás során tartott tárgyaláson maga a felperesek jogi képviselője nyilatkozott úgy, hogy a megismételt eljárásban hozott - felülvizsgálattal támadható - másodfokú ítélet meghozatalában kizárt bíró nem vett részt, arra nem is hivatkozott.
- [23] A Pp. 270.§ (2) bekezdésének és a Pp. 275.§ (3) bekezdésének együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja az anyagi jogi jogszabálysértés, vagy az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bíró eljárási jogszabálysértés megvalósulása.
- [24] A szomszédjog általános szabályát megfogalmazó Ptk. 100.§-a szerint a tulajdonos a dolog használata során köteles tartózkodni minden olyan magatartástól, amellyel másokat, különösen szomszédait, szükségtelenül zavarja, vagy amellyel jogai gyakorlását veszélyeztetné. A felülvizsgálati kérelem fentiek szerint meghatározott tartalma alapján a Kúriának azt kellett vizsgálnia, hogy a Ptk. 100.§-ának alkalmazása tekintetében a jogerős ítélet jogszabálysértő-e.
- [25] Azt helyesen állapította meg a másodfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásában, hogy a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján a bizonyítási teher a felperesekre hárult a tekintetben, hogy a szükségtelen zavarás megvalósult-e.
- [26] A Ptk. 100.§-ának alkalmazásakor azt kell értékelni, hogy a zavarás milyen módon és mértékben valósult meg, meghaladja-e azt a mértéket, amelyet a szomszédos ingatlan tulajdonosának el kell viselnie. Nem arról van szó, hogy a szórakoztató- és rendezvényközpont alperesnek a szomszédok érdekét a saját tulajdonosi érdeke elé kell helyeznie, hanem arról, hogy úgy kell működtetni és üzemeltetnie a komplexumot, hogy a szomszédok tulajdonosi jogainak gyakorlására is tekintettel kell lennie, figyelemmel az épített környezet helyben kialakult sajátosságaira. A polgári jog általános elve a jogok társadalmi rendeltetésének megfelelő gyakorlása, tartózkodás mások szükségtelen zavarásától. Ebből származik az érdekek összhangba hozatalának kötelezettsége. Így a nagyobb zajhatás jellege és mértéke miatt tekinthető olyannak, amely szükségtelen zavarást jelent, kellő gondosság és körültekintés esetén pedig elkerülhető.
- [27] A birtokvédelem módját a szemben álló érdekek összevetésének eredménye szabja meg: az érdekegyensúly helyes megteremtésével

érhető el a zavarás szükségtelen mértékének megszüntetése, amelyet már a szomszéd túrni tartozik. A települési környezet jellegétől is függ, hogy a szomszéd milyen mértékű zavarást köteles eltűrni. Alapvetően más megítélés alá esik a városi környezetben egy szórakozóhely üzemeltetése, amely ott csak súlyosabb, feltűnőbb zavarás esetén tekinthető szükségtelenül zavaró tevékenységnek, amely az alapzajtól „kiugró” mértékű.

- [28] Elvi élel kell leszögezni, hogy maga a szükségtelen zavarás tényének megállapítása nem a szakértő kompetenciájába tartozó kérdés, ebben a bíróságnak kell döntenie, mérlegelési jogkörében eljárva.
- [29] A másodfokú bíróság abban helyesen foglalt állást, hogy a rendezvényekhez kapcsolódó járulékos tevékenységek - rakodás, szállítási munkák stb. - a felperesek pihenését akadályozza, megfosztja őket az ingatlanuk rendeltetésszerű használatától és az alperesnek sem fűződik nyomós érdeke ahhoz, hogy ezeket a munkálatokat éjszaka, illetőleg hajnalban végezze. Ezért a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helytállóan alkalmazta az eltiltást és annak időszakát helyesen határozta meg 23 óra és reggel 6 óra között. Ez összhangban áll az általa hivatkozott, a helyi önkormányzat 18/2010. (VIII. 5.) rendeletében foglaltakkal. Az alperes ebben a körben semmilyen olyan új körülményre, szempontra, érvre nem hivatkozott, amely a jogerős ítélet megváltoztatásának alapjául szolgálhatna. A Kúria ezért részítéletet hozott, és ebben a körben a másodfokú bíróság jogerős ítéletét hatályában fenntartotta. [Pp. 270.§ (1) bek. Pp. 213.§ (2) bek., Pp. 275.§ (3) bek.].
- [30] Az alperes által szervezett rendezvényekkel kapcsolatos zajkibocsátással összefüggésben a felpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy az zavarja őket az ingatlanuk birtoklásában és annak rendeltetésszerű használatában, valamint, hogy azt nem kötelesek eltűrni annak szükségtelen mértéke folytán. Ebben a körben nem a közigazgatási szabályokban előírt követelményrendszer a mérvadó, hanem a zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló rendeletben meghatározott határértékek túllépésének van jelentősége. Az a körülmény, hogy a szabadidős zajforrásból származó környezeti zaj nem minősül veszélyes mértékű környezeti zajnak, még megalapozhatja a felperesek birtokháborításra alapított igényét. Ugyanakkor jelentősége van annak, hogy rendelkezésre állnak az önkormányzati eljárásokban készített szakvélemények zajmérési eredményei is, valamint az igazságügyi szakértő szakvéleménye, amelyben a 2014. szeptember 6-7-ei rendezvényeken végzett mérések eredményeit is feldolgozta. Mindezekre tekintettel a felperesek alappal hivatkoztak arra, hogy eljárási szabályt sértett az első- és a másodfokú bíróság, amikor a tanúk kihallgatása iránti bizonyítási indítványukat mint szükségtelent elutasította, azt indokolatlanul mellőzte. A felperesek ugyanis ezzel kívánták igazolni, a közlekedéssel együtt járó alapzajt meghaladó kiugró zajjal járó zavaró hatást. A

felperesek e bizonyítási indítványának mellőzésével a másodfokú bíróság megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy a felperesek nem bizonyították a szükségtelen zavarás tényét.

- [31] A fentiekben részletezett eljárási szabálysértésekre tekintettel a Kúria a Pp. 275.§ (4) bekezdése szerint a jogerős ítéletet részben, az elsőfokú ítéletre is kiterjedően, hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [32] A megismételt eljárás során a felperesek által kért bizonyítási eljárást le kell folytatni és a jogvita elbírálásához szükséges körben vizsgálni kell, hogy a felperesek által birtokháborítónak tartott eseményeket értékelve az alperes tevékenysége körében megtartott rendezvények a felperesek nyugalma milyen mértékben zavarják. Állást kell foglalni abban a kérdésben, hogy a felperesek ezt a zavaró zajhatást kötelesek-e eltűnni, azaz az szükségtelen-e.
- [33] A Kúria hangsúlyozza, hogy arra az esetre, ha a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapított tényállás szerint a szükségtelen zavarás ténye megállapítást nyer, a felperesek a kereseti kérelmükben konkrétan megjelölték, hogy milyen módon kéri az eltiltást és a zajhatás csökkentését. Ezzel szemben az alperesre hárul a felperesek által megjelölt elhárítási módok kapcsán annak bizonyítása, hogy ezek alkalmatlanok a zajhatás csökkentésére, illetőleg indokolatlan, aránytalanul nagy a költségvonzatuk, amely veszélyezteti a gazdaságos működését. Csak az így lefolytatott bizonyítási eljárást követően lesz az elsőfokú bíróság abban a helyzetben, hogy a jogszabályoknak megfelelő, megalapozott ítéleti döntést hozzon a teljes kereseti kérelem tárgyában.

Záró rész

- [34] A Kúria részítélettel határozott, ezért a peres felek felülvizsgálattal felmerült költségét csupán megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróság fog határozni [PK 154. áf., Pp. 275.§ (5) bek.].
- [35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése szerint a felperesek kérelmére tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. április 18.

Dr. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Tóth Csaba Levente s. k. bíró